

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De iis quae in Aegypto acta sunt. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

varias illarum etiam incursiones, ense obtruncati fuerunt,
& marinis fluctibus sepulchrorum loco mandati.

De iis que in Aegypto acta sunt. CAP. VIII.

Talis fuit Aegyptiorum pugna qui Tyri pro vera pietate, præclara certamina obierunt. Illos autè, qui sunt in ipsa Aegypto patria sua martyrio defuncti, nemo est, qui non magnopere admiretur. vbi viri cū vxoribus & liberis numero prope infiniti, pro seruatoris nostri doctrinæ, vita fragili & breui temporis momento duratura penitus neglecta, varia mortis genera subierunt. Quorum alij post cuticulam nouaculis laceratâ, post mēbra luxata & distorta, post corpora flagellis acerbissimis laniata, alijsq; infinitis, variis & dictu horrēdis tormētis excruciatâ, in ignē tandē iniecti fuerūt. Alij in altū pelagus præcipitati: alij lictoribus sua capita amputâda fidētī animo obiecerūt, alij occubuerūt, ipsis cruciamētis oppressi: alij fame confecti interierunt: alij rursus patibulis suffixi: quorum nonnulli tanquam malefici suspensi, alij deteriore modo, capite in terram demisso, clauis firmati & viui vsque eo seruati, quoad ipsis patibulis fame contabescerent.

De iis que in Thebaide acta sunt. CAP. IX.

Nullo dicendi genere explicari potest, quænam verbera, quas ærumnas, martyres in Thebaide exantlarint, testis acutis vngularum loco admotis, per totum corpus ad extremū spiritum dilacerati. Mulieres autem vno pede alligatæ, sublimes in aerē capite deorsum statuto, quibusdâ machinamētis attractæ, nudis omnino & detectis corporibus, spectaculum fœdissimum, crudelissimū omniū, & ab omni humanitate alienissimū intuentiū oculis exhibuerunt. Homines rursus arboribus & earū ramis astricti perierunt. Nā cum duos ramos robustissimos illos quidē machinis quibusdâ in vnū attraxissent, ad vtrumq; illorū, martyrū crura distinentes affligētēsq; eos impetu quodā denuo pro natura sua distēdi, diffundiq; dimiserūt: sicq; illorum mēbra in quos ista excogitabāt, repētino impetu distrahta fore suspicati sunt. Neq; hæc certe fluere ad paucos dies, aut ad exiguū tempus, sed diu admodū, ad amorū integrorū spatiū, continuat